

ง. วางแผนปฏิบัติ

ชุมชนของเราจะทำอะไร
ใคร? ทำอะไร? เมื่อไร? ที่ไหน? อย่างไร?

ภาวนา วอนขอความสว่างและพลังเพื่อพันธกิจการรับใช้

เพลงจบ

กิจกรรมฟื้นฟู

ครั้งที่ 8

ชุมชนคริสตชนย่อๆ
เป็นชุมชนแห่งการรับใช้

เพลงเริ่ม
ภาวนาเปิด

บทนำ

หลายคนในชุมชนวัดซึ่งอยากจะได้ชื่อว่าเป็นผู้รับใช้ประชาชน แต่น้อยคนนักจะยอมสละแม้เศษเสี้ยวของตำแหน่งบริหารหรืออำนาจที่เคยมี พันธกิจในชุมชนวัดต้องแสดงให้เห็นถึงความปรารถนาอย่างจริงจังจริงๆ ที่จะรับใช้ความต้องการของผู้อื่น ด้วยแรงบันดาลใจจากแบบอย่างของพระคริสตเจ้า มิใช่หวังอำนาจเพื่อควบคุมคนอื่น แต่ดังที่พระองค์ทรงเป็นเมื่อกล่าวว่ “เราอยู่ในหมู่ท่านเหมือนเป็นผู้รับใช้จริงๆ” (ลก 22:27)

พระศาสนจักรทุกภาคส่วนต้องมองเห็นความสำคัญและร่วมมือกันปกป้องสิทธิมนุษยชน ยอมรับ ยกย่องให้เกียรติและเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของทุกคน โดยส่งเสริมสนับสนุน พัฒนาคุณภาพชีวิตศักดิ์ศรีและสิทธิของครอบครัว เด็ก เยาวชน สตรี บุรุษ ผู้สูงอายุ และสมาชิกกลุ่มพิเศษในสังคม ซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ๆ ของความยากจนและความอ่อนแอ เช่น บรรดาผู้อพยพ ผู้ลี้ภัย กลุ่มชาติพันธุ์ชนพื้นเมือง ผู้ไร้ที่อยู่อาศัย ผู้ติดยาเสพติด ผู้ติดเชื้อ HIV ผู้พิการ ผู้ต้องขัง บรรดาผู้สูงอายุที่อยู่โดดเดี่ยวและถูกทอดทิ้ง เด็กและสตรีที่ต้องทนทุกข์ทรมานจากสถานการณ์ที่ถูกทอดทิ้ง ถูกทารุณ ถูกทำร้ายด้วยความรุนแรง ถูกเอารัดเอาเปรียบ ถูกละเมิดทางเพศ และถูกล่วงละเมิดในรูปแบบอื่นๆ ตลอดจนบุคคลที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ และคนไร้สัญชาติ

นอกจากนั้นพระศาสนจักรทุกภาคส่วนยังต้องร่วมมือกันปกป้องสิทธิและช่วยเหลือประชากรที่ประสบปัญหาในมิติต่างๆ เช่น เกษตรกรรายย่อย แรงงานในสถานประกอบการต่างๆ ทั้งในบริบทสังคมชนบทและชุมชนเมือง ฯลฯ พระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศไทยต้องให้การอภิบาลด้วยการสร้างโอกาส พัฒนาศักยภาพ และมีส่วนร่วมในการพัฒนาและฟื้นฟูชีวิตของพวกเขาให้มีความภูมิใจในคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ เป็นลูกของพระเจ้า ตระหนักในบทบาทและหน้าที่ของตน เพื่อให้บุคคลทั้งหลายนั้นได้ “มีชีวิต และมีชีวิตอย่างสมบูรณ์” (เทียบ ยน 10: 10) มนุษย์และ “ความเป็นมนุษย์ใหม่” ต้องเป็นศูนย์กลางหรือหัวใจสำคัญของชีวิตและพันธกิจของพระศาสนจักร

ข. คำสอนของพระศาสนจักร

อ่านในกลุ่ม 3-4 คน กลุ่มละ 1 หัวข้อ

ไตร่ตรองและแบ่งปัน หลังจาก 10 นาที รายงานในกลุ่มใหญ่

- คุณมีประสบการณ์ในการเป็นชุมชนแห่งการรับใช้อย่างไร ?

- 1) สภาสังคายนาวาติกันที่ 2 สอนว่า พระศาสนจักรเป็นประชากรที่สานต่อพันธกิจการรับใช้ของพระคริสตเจ้า พันธกิจการรับใช้ของพระศาสนจักรก็คือต่อสู้เพื่อเอาชนะอาณาจักรแห่งความชั่วร้ายในจิตใจมนุษย์และในสังคม ดังนั้น พระศาสนจักรจึงถูกเรียกให้เป็นชุมชนแห่งการรับใช้เป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าและมวลชน
- 2) ใน “พันธกิจพระผู้ไถ่” พระสันตะปาปานิโคลายยอห์น ปอลที่ 2 มองวิถีชุมชนวัดเป็นผู้เปลี่ยนแปลงสังคม ว่า “...ชุมชนดังกล่าวนี้ฝังรากอยู่ในแหล่งชนสามัญและตามชนบท กลายเป็นเชื้อเพลิงแห่งชีวิตคริสตชน การเอาใจใส่ผู้ต่ำต้อย และการอุทิศตนทำงานเพื่อเปลี่ยนแปลงสังคม (RM 51)
- 3) อัครสาวกถูกเรียกให้มีส่วนร่วมด้วยพระศาสนจักรในพันธกิจด้านสังคมซึ่งเกี่ยวข้องกับชีวิตในทุกด้าน ทั้งเศรษฐกิจ การเมืองวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ชุมชนคริสตชนมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้นในพันธกิจการรับใช้ของพระคริสตเจ้า กลับกลายเป็นชุมชนแห่งการรับใช้ ทำให้พระอาณาจักรของพระเจ้าเกิดขึ้นในโลก

ก. ความเชื่อของคริสตชนนำไปสู่การรับใช้

อ่าน ยก 2: 14-20

ไตร่ตรอง แล้วแบ่งปันกับคนข้างเคียง

- มีความเชื่อแล้วยังไม่พอหรือ ทำไมคริสตชนจึงต้องทำความดีต่อผู้อื่นด้วย

บทเสริม

ความเชื่อที่ไม่มีผลกระทบเป็นความเชื่อที่ตาย ความเชื่อต้องแสดงออกในชีวิตแห่งการรับใช้ในฐานะที่เป็นชุมชนเราดูแลพี่น้องที่ทุกข์ร้อนและแสดงความรักความเอาใจใส่อย่างเป็นรูปธรรม การพบปะกันอย่างสม่ำเสมอเพื่อพิจารณาสภาพทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองและสิ่งแวดล้อม ทำให้เรารู้ปัญหาและความต้องการของชุมชน ซึ่งเราจะร่วมมือกันทำงาน

พันธกิจของพระเยซูเจ้ามิใช่เพียงแต่การเทศน์สอนถึงพระอาณาจักรของพระเจ้าเท่านั้น พระองค์มิเพียงหล่อเลี้ยงประชาชนฝ่ายจิต แต่พระองค์ยังรักษาผู้ป่วย ปลอบโยนผู้โศกเศร้า เลี้ยงคนหิวโหย ใส่ใจคนยากจน พระองค์เมตตาต่อคนต่ำต้อยและผู้ทุกข์ยาก

อัศจรรย์ของพระองค์มิเพียงแต่แสดงถึงความรัก ความเมตตา แต่ยังเป็นเครื่องหมายว่าพระอาณาจักรของพระเจ้าอยู่ที่นี้แล้ว

พระองค์มาสถาปนาพระอาณาจักร ทรงต่อสู้เพื่อเอาชนะความชั่วร้ายทั้งหมดนี้แสดงถึงพันธกิจกษัตริย์แห่งการรับใช้

ฐานะกษัตริย์ของพระองค์แสดงออกด้วยการรับใช้ มิใช่ด้วยพลังความสามารถหรืออำนาจที่เหนือกว่าพระองค์มาเพื่อรับใช้ มิใช่ให้ผู้อื่นมารับใช้พระองค์ พระคริสตราชาเป็นผู้รับใช้ของปวงชน

รักษาสีสร้าง

28. พระเจ้าทรงมอบหมายให้มนุษย์มีหน้าที่รักษาดูแลโลกและสรรพสิ่ง ซึ่งเป็น “บ้านส่วนรวม” (Our common home) ของมนุษยชาติ (เทียบ ปฐก 1, ดู Laudato Si’) ดังนั้น มนุษย์จึงต้องทำงานร่วมกับพระเจ้าผู้สร้าง สานต่อกิจการสร้างโลกโดยทำให้สิ่งสร้างสมบูรณ์ มั่นคงและเติบโตอยู่เสมอ เราจึงมีหน้าที่ต้องเคารพและสำนึกถึงคุณค่าต่อพระเจ้าผู้สร้าง โดยไม่ละเมิดหรือทำลายระบบนิเวศและความงดงามของโลก มีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติแบบมีส่วนร่วมโดยเอาใจใส่ทำนุบำรุงดูแลและเยียวยาสภาพแวดล้อมด้วยโลกทัศน์และภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อให้เกิดความสมดุลทางธรรมชาติอย่างยั่งยืน เป็นหน้าที่สำคัญของพระศาสนจักรที่จะต้องรับผิดชอบ เอาใจใส่ดูแล อนุรักษ์ ส่งเสริมปลูกฝัง และเรียกร้องให้คริสตชนและทุกภาคส่วนของสังคมตระหนักถึงพันธกิจแห่งการคุ้มครองรักษาโลก ใช้ทรัพยากรต่างๆ อย่างคุ้มค่าโดยคำนึงถึงความดีงามส่วนรวม ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

บทเสริม

เราอุทิศตน สละเวลา แบ่งปันความสามารถ ทรัพย์สินภายในชุมชน เพื่อให้พันธกิจสำเร็จ

เราร่วมมือกับชุมชนอื่น ๆ และผู้มีน้ำใจดีเพื่อเปลี่ยนแปลงสังคมให้ดีขึ้น เราไม่ยอมเป็นเครื่องมือของความรุนแรง ซึ่งบางกลุ่มมาบงการ

เราปฏิเสธความรุนแรง แต่เสริมสร้างสังคมตามแนวทางแห่งสันติภาพที่ไม่ใช้ความรุนแรง

บทเสริม

วิถีชุมชนวัดดำเนินกิจกรรมตามสภาพของชุมชนและความต้องการของประชาชน รับผิดชอบต่อพระอาณาจักร เพื่อให้พระอาณาจักรมาถึงในโลกและในชีวิตของผู้คน

วิถีชุมชนวัดมีบทบาทด้านสังคมด้วยการมีส่วนร่วมในการวางแผนลงมือทำและประเมินโครงการต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาที่เรพบในชุมชน อาศัยคำสอนด้านสังคมของพระศาสนจักร โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักการเพื่อความดีส่วนรวม พัฒนาบุคคลทั้งครบ เคารพศักดิ์ศรีมนุษย์ ส่งเสริมความยุติธรรมและสันติภาพ รักษาสิ่งแวดล้อม เราช่วยกันทำให้พระอาณาจักรของพระเจ้าและคุณค่าพระวรสารเป็นความจริงในโลกนี้

การทำงานเพื่อพระอาณาจักร ต้องออกแรงที่จะเปลี่ยนแปลงสังคม เช่น ทำกิจเมตตา การพัฒนา ส่งเสริมความยุติธรรมและสันติภาพ ปกป้องสิทธิมนุษยชน รักษาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมเสรีภาพและการปลดปล่อย

ค. พระศาสนจักรคาทอลิกประเทศไทย ส่งเสริมให้คริสตชนรับใช้ทุกคนในสังคม มิใช่เฉพาะในชุมชนคาทอลิกเท่านั้น (กฤษฎีกา 2015 ข้อ 27-28)

อ่านในกลุ่ม 3-4 คน กลุ่มละ 1 หัวข้อ
หลังจาก 15 นาที รายงานในกลุ่มใหญ่

คำถามเพื่อการไตร่ตรองและแบ่งปัน

• **คุณพบปัญหาอะไรในชุมชน และคุณจะทำอะไรบ้างเพื่อให้พันธกิจการรับใช้ดำเนินต่อไปได้ ?**

การเคารพศักดิ์ศรีมนุษย์

27. เพราะ “พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามภาพลักษณ์ของพระองค์ พระองค์ทรงสร้างเขาตามภาพลักษณ์ของพระเจ้า พระองค์ทรงสร้างให้เป็นชายและหญิง” (ปฐมกถา 1: 27) มนุษย์ทุกคนจึงมีคุณค่าและศักดิ์ศรีในฐานะลูกของพระเจ้า ดังนั้น พระศาสนจักรต้องตระหนักว่าพันธกิจรักและรับใช้ด้วยชีวิตที่เป็นประจักษ์พยานจะเกิดขึ้นได้อย่างแท้จริงก็ต่อเมื่อชีวิตและศักดิ์ศรีของมนุษย์ได้รับการเคารพตั้งแต่การปฏิสนธิและสิ้นสุดเมื่อความตายตามธรรมชาติมาถึง พระศาสนจักรมีพันธกิจที่จะต้องปกป้องชีวิต ส่งเสริมชีวิต มุ่งพัฒนาชีวิตและศักดิ์ศรีของมนุษย์แบบองค์รวม โดยมีเป้าหมายเพื่อทำให้โลกเป็นหนึ่งเดียวอย่างแท้จริง